

معاون وزیر جهاد کشاورزی تصریح کرد:

بازار شکر اشباع است

از این محصولات اشباع شده است لذا وارداتشان به منظور تنظیم بازار ممنوع شده است.

عباس کشاورز گفت: بازار از برنج و شکر اشباع شده و محصولات تولید شده روی دست تولیدکنندگان باقی مانده است لذا وارداتشان ممنوع شد.

وی افزود: سال گذشته بیش از دو میلیون تن برنج وارد شد و طی شش ماهه نخست امسال نیز حدود ۷۰۰ هزار تن برنج وارد شده است. در حالی که نیاز واردات کشور در طول سال حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن است؛ بنابراین در حال حاضر به اندازه کل نیاز بازار، واردات برنج صورت گرفته و محصول داخلی و وارداتی در انبارها باقی مانده است.

معاون امور زراعت وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه هم‌اکنون می‌توانیم بگوئیم با اعمال قیمت، بازار برنج قدری به تعادل نزدیک می‌شود، ادامه داد: برنج تولید شده داخلی آن قدر روی دست تولیدکنندگان مانده که وزارت جهاد کشاورزی مجبور شد برای آن قیمت توافقی اعلام کند.

در صفحه ۲

معاون وزیر جهاد کشاورزی ایران در لرستان و در جمع مدیران این استان گفت که اوج خودکفایی در سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳ بوده است و ضریب خودکفایی در سال‌های اخیر به ۵ درصد رسیده که عدد پایینی است.

معاون وزیر جهاد کشاورزی اعلام کرد: از سال گذشته تا نیمه نخست امسال تولید و واردات برنج و شکر بیش از نیاز داخلی بوده و هم‌اکنون بازار

سیاست‌های متناقض دولت‌های نهم و دهم در حوزه تولید محصولات کشاورزی از همان سال ۱۳۸۵ آثار خود را آشکار کرد.

در حالی که تولید شکر در سال ۱۳۸۵ به حدود ۱/۵ میلیون تن رسیده بود و فاصله تولید و مصرف کل کشور کمتر می‌شد، ناگهان سیاست واردات انبوه اجرا و فاصله تولید داخل با مصرف کل به بالاترین سطح رسید.

مشاوران امین یا مباشران خودخواه

بهمن دانایی

رویکرد دقیق، درست و کارآمد دولت یازدهم در سطح کلان به مسایل ایران در یک سال سپری شده موجب عبور از شرایط بسیار سخت و رسیدن به نقطه نسبی امن شده است.

تلاش تحسین برانگیز رییس‌جمهور ایران در آرام‌سازی فضای داخلی و خارجی اصولاً جای انکار ندارد و مثل روز روشن است. بدون تردید، این تلاش راه را برای صعود فعالیت‌های اقتصادی، هموار و موجی از ثبات ایجاد کرده است.

دولت یازدهم در راهبردی کامیاب تصمیم گرفت به‌جای اتکای محض به کارشناسان درون دولت که البته باتوجه به گستردگی حذف‌ها در ۸ سال ۱۳۸۴ تا بهار ۱۳۹۲ تضعیف نیز شده بود، به دیدگاه‌های بخش غیردولتی و کانون‌های این بخش توجه اکید کند.

مدیران دولت فعلی در ۸ سال که از قدرت دور بودند با تشکلهای خصوصی آشنا شده و مهارت، تخصص، دلسوزی و دانش موجود در این تشکلهای را دیده و به‌وجود آن پی بردند. به‌همین دلیل بود که رییس دولت، معاون اول رییس‌جمهور، معاون اجرایی رییس‌جمهور، وزیران صنعت، معدن تجارت و کشاورزی و نفت و نیرو استفاده از تجربه تشکلهای خصوصی را یک ضرورت تلقی کرده و نسبت به اجرای این دیدگاه اصرار داشتند.

اما این دیدگاه به مرور و بر اثر فشاری که از ناحیه مدیران و ذینفعان در برخی سازمان‌ها و نهادهای دولتی بر مدیران ارشد آمد تضعیف شده است. واقعیت این است که مردان و زنان اصلی تصمیم‌گیر در دولت یازدهم همه نیروی مادی و اندیشه‌ای خود را برای به‌ثمر رساندن سیاست خارجی متمرکز کرده و به‌صورت سهوی از مسایل داخلی اجتناب شدند. این فراموشی بزرگ موجب شده است که مناسبات نادرست و ناکارآمد پدیدار شده در دولت‌های قبلی سر از لاک بیرون کرده و به‌مرور به مسأله اصلی تبدیل شوند.

یکی از این مسایل که باید به‌صورت جدی درباره آن اندیشید، سر برآوردن نیروهایی است که موجب شدند نظام مباحثی با محوریت یک گروه اندک از تجار واردکننده بر نظام مشاورت با تشکلهای غیردولتی غلبه کند و کار به‌جاهای سخت برسد.

یکی از ترندهای این گروه کوچک و مرموز، تشکیک در آمارهای ارایه شده از طرف برخی افراد در درون مؤسسه‌ها و سازمان‌هایی است که کارشان تسهیل امور است اما به‌جای تسهیل کار عمومی به تسهیل فعالیت‌های خاص می‌اندیشند پیش از این نیز در همین ستون هشدار داده بودیم و بار دیگر یادآور می‌شویم تشکلهای غیردولتی مشاورانی امین، صادق و کم‌هزینه برای دولت به حساب می‌آیند.

در صفحه ۲

در صفحات دیگر

فراز و فرود واردات شکر

دستکاری در آمار برنج

از ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۳ چه اتفاقی افتاد

با کمال تعجب کارها برعکس شد

از تشکیک آمار تا سود چند تاجر

نرخ رشد اقتصادی کشاورزی نصف شد

برآوردهای وزارت جهاد کشاورزی حاکی از این است که تولید محصولات زراعی و باغی در سال جاری نسبت به مدت مشابه سال گذشته به‌ترتیب ۱/۴ و ۵/۹ درصد به تولید محصولات اصلی ۹/۱ درصد افزایش یافته است.

طبق اعلام بانک مرکزی، سهم فعالیت‌های اقتصادی بخش کشاورزی در رشد تولید ناخالص داخلی نیز که در بهار سال گذشته چهار درصد بود، در بهار امسال به دو درصد رسیده است. از سوی دیگر سهم بخش کشاورزی در رشد تولید ناخالص داخلی در بهار سال گذشته ۵۰/۸ درصد بوده که در بهار امسال این سهم به ۳۷/۷ درصد کاهش یافته است اما از سوی دیگر سهم فعالیت‌های اقتصادی کشاورزی در تولید ناخالص داخلی در بهار سال گذشته ۸/۲ درصد بود که در بهار امسال به ۹/۱ درصد افزایش یافته است.

در حالی که براساس گزارش بانک مرکزی رشد اقتصادی کشور در بهار امسال ۴/۶ درصد اعلام شد نرخ رشد تولید ناخالص داخلی در بخش کشاورزی در این بازه زمانی نسبت به بهار سال گذشته نصف شده است. نرخ رشد تولید ناخالص داخلی در بخش کشاورزی در بهار سال گذشته ۶/۸ درصد نسبت به بهار ۱۳۹۱ افزایش یافته بود که این نرخ رشد در بهار امسال به ۳/۳ درصد رسیده است. گرچه نرخ رشد اقتصادی در بخش کشاورزی در بهار امسال مثبت بوده اما این نرخ نسبت به نرخ رشد اقتصادی بهار پارسال نصف شده است. در سه ماهه نخست سال جاری ارزش افزوده گروه کشاورزی به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۸۳ معادل ۳۳ هزار و ۳۱۲ میلیارد ریال برآورد شده که نسبت به دوره مشابه سال گذشته ۳/۳ درصد افزایش یافته است.

معاون وزیر جهاد کشاورزی تصریح کرد:

باید کشت چغندر را در پاییز قرار دهیم و صیفی جات را در محیط گلخانه‌ای با به حداقل رساندن تبخیر آب کشت کنیم. مطابق آمار بانک جهانی به ازای هر مترمکعب آب در ایران ۲۰ سنت ارزش دلاری تولید است در حالی که این رقم در دنیا یک دلار است!

بازار شکر اشباع است

است، اظهار کرد: در سال ۱۳۷۹ پیش‌بینی این روزها را کرده بودیم و در سال ۱۳۹۱ نیز نسبت به مشکل حاد زاینده‌رود هشدار دادیم.

مشکل سفیدرود نیز بحرانی است و پیش‌بینی می‌شود که در این بخش فاجعه بزرگی رخ دهد. در حوضه کرخه نیز با وجود طراحی ۵/۵ میلیارد مترمکعب آب، سه سال است که تنها دو میلیارد مترمکعب آب وجود دارد. مشکل آب کشور خشکسالی نیست و طبیعت در مورد موضوع آب با ما قهر کرده است. اگر می‌خواهیم که وضعیت آب از حالت کنونی خارج شود باید سهم طبیعت را به آن برگردانیم.

وی یادآور شد: باید کشت چغندر را در پاییز قرار دهیم و صیفی جات را در محیط گلخانه‌ای با به حداقل رساندن تبخیر آب کشت کنیم. مطابق آمار بانک جهانی به ازای هر مترمکعب آب در ایران ۲۰ سنت ارزش دلاری تولید است در حالی که این رقم در دنیا یک دلار است!

معاون زراعت وزیر کشاورزی اظهار کرد: برای کاهش هزینه‌های آب باید سرمایه، تکنولوژی و مدیریت وارد شود و با صاحبان فکر و اندیشه، تولید مزرعه را بالا ببریم و مصرف آب را کمتر کنیم.

کشاورز تصریح کرد: ناپایداری چالش عمده‌ای در تولید و بازار است و بنا بر اعتقاد ما کار کشاورز تنها تولید نیست بلکه وی باید نگرشی به بازار مصرف آینده نیز داشته باشد. کشاورز افزود: تراز تجاری در حوزه کشاورزی از نظر حجم صادرات نسبت به حجم واردات زیاد شده است و البته بخشی از این مسئله به تحریم‌های یک‌جانبه علیه ایران برمی‌گردد.

وی بیان کرد: سیاست‌های اقتصاد مقاومتی بر مبنای دو اصل تدوین و در شورای اقتصاد تصویب شده است و از بودجه سال آینده شرایط عملی شدن آن فراهم می‌شود.

این مقام مسئول اظهار کرد: درصدد هستیم تراز تجاری منفی هشت میلیارد را به منفی ۲ میلیارد دلار برسانیم و از طرفی ضریب خوداتکایی ارزی به ۸۰ درصد ارتقا خواهد یافت.

پیش از این نیز کارشناسان بخش کشاورزی معتقد بودند به دلیل واردات گسترده برنج و شکر طی سال گذشته، برای تنظیم بازار داخلی این محصولات و حمایت از تولیدکنندگان داخلی وزارت جهاد کشاورزی باید واردات این محصولات را ممنوع و کنترل کند تا مشکلاتی که طی سال‌های گذشته برای بازار این محصولات به وجود آمده بود امسال تکرار نشود.

البته وزارت جهاد کشاورزی و دولت نشان دادند که برنامه ویژه‌ای برای تنظیم بازار داخلی محصولات استراتژیک دارند و مانند گذشته نمی‌خواهند بازار را بی‌تفاوت به حال خود رها کنند.

کمبود آب

عباس کشاورز در جمع مدیران جهاد کشاورزی استان با اشاره به اینکه نخستین چالش بخش کشاورزی مسئله آب

کشاورز اظهار کرد: درباره شکر نیز ممنوعیت واردات به دلیل فرا رسیدن فصل برداشت چغندر قند و نیشکر و همچنین به دلیل واردات بیش از حد و مازاد بر نیاز داخلی اعمال شده است.

گرچه آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران نشان می‌دهد طی شش ماهه نخست امسال ۶۵۶ هزار و ۸۰۰ تن برنج به ارزش ۸۲۷ میلیون و ۲۰۰ هزار تن وارد شده که از نظر وزنی ۴۰/۴۵ درصد و از نظر ارزشی ۳۵/۹۴ درصد نسبت به نیمه نخست سال گذشته کاهش یافته است.

همچنین در همین بازه زمانی ۶۷۶ هزار و ۸۰۰ تن شکر تصفیه نشده به ارزش ۳۱۷ میلیون و ۴۰۰ هزار دلار به کشور وارد شده که از نظر وزنی ۲۸/۸۶ درصد و از نظر ارزشی ۷/۴۲ درصد نسبت به نیمه نخست سال گذشته افزایش یافته است.

دستورات را تا آخر پیگیری کنید

کابینه یازدهم به رهبری دکتر حسن روحانی در میان همه کابینه‌های پس از انقلاب اسلامی به لحاظ داشتن تجربه مدیریتی در سطح بالا، یک استثنا به حساب می‌آید.

رییس‌جمهور حسن روحانی نیک می‌دانست و می‌داند که ایران در وضعیت دشواری قرار دارد و برای عبور دادن این جامعه نیاز به تجربه و تخصص بالا وجود دارد. وجود مردانی مثل محمدرضا نعمت‌زاده در منصب وزارت صنعت، معدن و تجارت، بیژن زنگنه در وزارت نفت، اسحاق جهانگیری در معاونت اول، محمد شریعتمداری در منصب معاونت اجرایی و... نشان می‌دهد که دولت یازدهم نمی‌خواهد چوب بی‌تجربگی و ناکارآمدی بر تن اقتصاد و بخش‌های مختلف اقتصاد بخورد. این انتصاب‌ها و کارنامه خوب مردان با تجربه دولت یازدهم که امیدواری فراوان ایجاد کرده بود نباید به مرور زمان خاصیت خود را از دست دهد. مردان پرتجربه‌ای مثل مهندس محمود حجتی در بخش کشاورزی که برای معاونت بازرگانی خود فردی کاملاً با تجربه را منصوب کرده است، باید عصای دست دولت و تولید داخل باشند.

تولیدکنندگان داخلی امیدوارند تجربه طولانی این مسئولان در شناخت گلوگاه‌ها و ترفندهای برخی تجار در دور زدن قانون و مقررات و منافع ملی، مثرتر باشد و شرایط را سخت‌تر از قبل نکنند. اما برخی رفتارها نشان می‌دهد گویا این مردان با تجربه در دولت یازدهم متأسفانه برخی مسایل را نادیده می‌گیرند یا می‌بینند اما اعتقادات قبلی خود را ندارند. کدام ایرانی دلسوزی است که نداند برخی افراد که شمار آنها از انگشتان دو دست و دو پا نیز کمتر است با فضا سازی می‌توانند آسمان تولید داخل را غبارآلود کرده و لباس واردات را خوش‌آب و رنگ‌تر از تولید داخل نشان دهند؟

برادران بزرگوار و با تجربه‌ای که در دولت یازدهم مستقر شده‌اند، باید دستورهایی خود را تا آخر دنبال کنند و نظارت بر اجرای این خواسته‌های منطقی را شلند بخشند. اگر خواسته‌ها و دستورات اداری تا آخر دنبال نشود در میانه راه و در جایی که باید منشاء عمل شود ناپدید شده و سر از جای دیگری درمی‌آوریم.

یادداشت

مشابهت‌های تلخ

* بهمن دانایی

روزهای تلخ اقتصاد ایران در سال‌های ۱۳۸۴ تا بهار ۱۳۹۲ از حافظه تاریخی این سرزمین پاک نخواهد شد. در این سال‌ها گروه اندکی از مدیران میانی توانستند از فراموشی مدیران ارشد که از درآمد نفت سرخوش شده و چیزی را نمی‌دیدند استفاده کرده و سیل واردات را بر بازار ایران جاری سازند. سیل واردات که جاری شد، تولید داخل در بدترین وضعیت قرار گرفت. این مدیران میانی متأسفانه به جای اینکه بلندمدت را نگاه کرده و منافع تاریخی ملی را در معادلات بگنجانند، به افق کوتاه بسنده کرده و دانسته یا نادانسته منافع یک گروه کوچک از تجار را تأمین کردند. یکی از کالاهایی که در این سال‌ها به‌ویژه در دولت نهم با آسیب جدی مواجه شد، قندوشکر بود. در حالی که تولید این محصول روندی فزاینده را در نیمه اول دهه ۱۳۸۰ سپری می‌کرد، ناگهان ورق برگشت و سیاست‌های عجیب دولت نهم آن را به پرتگاه نزدیک کرد. در این سال‌ها و تا ۱۳۸۷ که پایداری مردان صنعت نتیجه داد، تولید داخلی قندوشکر به دره مرگ نزدیک شده بود. به نظر می‌رسد با کمال تأسف، دولت یازدهم و برخی مدیران میانی که اتفاقاً یادگار دولت‌های قبلی‌اند می‌خواهند سناریوی سال ۱۳۸۵ را تکرار کنند و در غفلت و فراموشی که به هر دلیل بر مدیران ارشد حاکم شده است، بار دیگر سقوط تولید داخلی قندوشکر را رقم بزنند. مشابهت‌هایی تلخ در حال حاضر با سال ۱۳۸۵ وجود دارد: تشکیک در آمار ارایه شده از سوی انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر که درستی و دقت آن بارها اثبات شده است گام اول در پاشیدن خاک بر فراز این صنعت به حساب می‌آید. دادن آمار نادرست از واردات، تولید و مصرف و ذخیره‌سازی از گام‌های بعدی است. استدلال‌ها و مقایسه‌های سست درباره قیمت تمام‌شده تولید داخل و واردات از گام‌های بعدی به حساب می‌آید. آیا داستان تلخ شکر در سال ۱۳۸۵ قرار است در دولت یازدهم که رویکردی کاملاً متفاوت با دولت‌های قبلی را نشان می‌دهد تکرار شود؟ مشابهت‌های تلخ در دولت با رویکردهای اعلامی کاملاً متفاوت و ناراحت‌کننده نیست؟

* دبیر و عضو هیأت‌مدیره انجمن صنایع قندوشکر ایران

مشاوران امین یا مباشران خودخواه

از صفحه اول

هزاران عضو هیأت‌مدیره در صدها تشکل غیردولتی در ۸ سال فعالیت دولت نهم و دهم ایستادگی کردند و اجازه ندادند فعالیت‌ها تعطیل شود و نشان دادند که تحلیل‌ها، گزارش‌ها و آمارهای آنها درست و دقیق‌تر از آمار کسانی است که پشت درهای بسته احتمالاً آمار تولید می‌کنند.

کارخانه‌های قندوشکر ایران که در همه‌جای این سرزمین پراکنده‌اند، علاوه بر ایجاد اشتغال مفید، مانع از خروج میلیون‌ها دلار ارز گرانبها شده‌اند. حتماً مشاوران امین برای دولت به حساب می‌آیند. انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر در سال‌های سپری شده و در شرایط دشوار، نظام آماری دقیقی را برای ارزیابی مقداری شکر در هر لحظه ایجاد کرده است که می‌تواند در دسترس دولت باشد. کم‌مهری سهوی برخی مدیران ارشد به این آمارها که احتمالاً از طرف عده‌ای ذی‌نفوذ طرح می‌شود جز خسارت برای دولت و مردم فایده‌ای نخواهد داشت. بار دیگر هشدار می‌دهیم که سناریوی ارایه آمار نادرست از شکر در دستورکار است و باید به این مسأله توجه جدی شود. تفاوت میان مشاوران امین و مباشران سودجویی که نشان داده‌اند منافع ملی برایشان به اندازه پیشیزی ارزش ندارد از زمین تا آسمان است. فقط عده‌ای خاص می‌توانند مباشران را بر مشاوران امین ترجیح دهند.

فراز و فرود واردات شکر

برداشت

تناقض

بزرگ

شیرین شده

دولت یازدهم به لحاظ رویکردی که در یک سال و چندماه گذشته به ویژه در حرف و بیان از خود نشان داده است با دولت های نهم و دهم تفاوت آشکار دارد.

دولت یازدهم می گوید در فعالیت های اقتصادی که بخش خصوصی توانایی انجام آن را دارد دخالت نخواهد کرد و قصد ندارد در امور مرتبط با شرایط غیراستراتژیک حضور پررنگ داشته باشد. اما همین دولت نیز باید با کارگزارانی که از دور و نزدیک در دستگاه های دولتی جمع شده اند اهدافش را پیش ببرد.

اما برخی از مدیران میانی دولت یازدهم قصد ندارند روش های گذشته را اصلاح کنند. این گروه کوچک اما بانفوذ نیک می دانند که در کجا و نزد کدام مسئول چه حرفی را بزنند تا از یک طرف آنها را در بیم و هراس فرو ببرند و از طرف دیگر تصمیم های ناکارآمد را بر آنها تحمیل کنند. به طور مثال آنها در زمانی که قرار است قیمت چغندر قند تعیین شود به زحمت کشاورزان و موضوع خودکفایی اشاره کرده و قیمت ها را به اندازه های افزایش می دهند که نتیجه آن غیر رقابتی شدن تولید شکر است. افزایش ۳۵ درصدی هزینه تولید شکر با رشد سرسام آور قیمت تضمینی چغندر قند آیا جز اینکه قدرت رقابت تولید داخل با شکر وارداتی را کاهش دهد معنای دیگری دارد؟

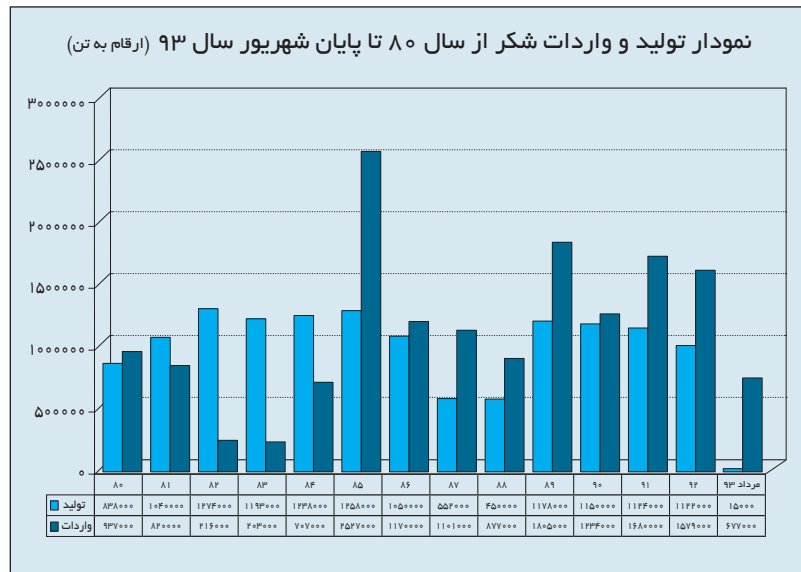
وقتی دولت محترم می پذیرد که افزایش ۲۰ درصدی مزد کارگر را بر واحدهای تولیدی تحمیل کند، آیا به فکر این است که رقابت با تولید خارجی را کاهش می دهد؟ اما از طرف دیگر همین مدیران وقتی نوبت به تعیین قیمت شکر می رسد به مردان دولت القا می کنند که شکر از کالاهای اساسی است و نباید قیمت آن افزایش یابد.

تناقض بزرگ از همین جا شکل می گیرد: قیمت تمام شده تولید شکر افزایش شدید را تجربه می کند اما قیمت فروش این محصول با اهرم واردات ارزان و با ارز تثبیت شده سرکوب می شود. آیا روش بهتری برای نابودی یک صنعت قدیمی وجود دارد؟ این تناقض بزرگ و البته شیرین شده توسط برخی مدیران را چگونه باید حل و برطرف کرد؟

و ورود دوباره آن در سال ۱۳۹۱ و تا نیمه اول ۱۳۹۳ نیز از فراز و فرودهای واردات شکر است که کمتر توضیح رسمی درباره آن دیده ایم. (جدول شماره ۳) در این مطلب نشان می دهد در ابتدای مهرماه ۱۳۹۳ رقمی معادل ۷۴۸ هزار تن شکر در انبارهای دولت، کارخانه ها و تجار وجود داشته است و نیاز به واردات را منتفی می کند.

چه اتفاقی افتاده است که واردات شکر دوباره در سال ۱۳۸۹ نسبت به سال پیش از آن دو برابر می شود؟ کاهش جزئی واردات شکر در سال ۱۳۹۰ با جهش سال ۱۳۹۱ و رسیدن آن به مرز یک میلیارد دلار نیز از نوسان های عجیب اما توضیح داده نشده واردات شکر در یک دهه سپری شده است. حذف دولت از واردات شکر در سال های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۰

همانطور که ملاحظه می کنید (جدول شماره ۴) که در آن ارزش و میزان شکر وارد شده در کشور در سال های ۱۳۸۴ تا نیمه اول ۱۳۹۳ را نشان می دهد. به طور مثال ارزش واردات شکر در سال ۱۳۸۵ نسبت به سال پیش از آن ناگهان ۵ برابر شده و نسبت به سال ۱۳۸۶ کاهش معادل ۶۰ درصد را تجربه می کند.

جدول ۱: آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان شهریور سال ۱۳۹۳ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳ (شهریور)	۴۱۶	۲۶۱	۶۷۷

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۳: وضعیت موجودی شکر و میزان انتقالی به مهر سال ۹۳

شرح	تن
موجودی انبار کارخانه ها در پایان شهریورماه سال ۹۳	۷۴۸,۰۰۰
جمع شکر قطعی در پایان شهریورماه سال ۹۳	۷۴۸,۰۰۰
شکر موجود در ابتدای مهرماه سال ۹۳	۷۴۸,۰۰۰
* توضیح اینکه مالکین ۷۴۸,۰۰۰ تن شکر موجود در انبار کارخانه ها به شرح ذیل می باشند:	
موجودی متعلق به دولت	۵۷۴,۰۰۰
موجودی متعلق به کارخانه ها	۴۸,۰۰۰
موجودی متعلق به تجار	۱۲۶,۰۰۰
میزان موجودی احتمالی در انبار کارخانه های ورامین و کرج به علت عدم دسترسی، در آمار فوق لحاظ نشده است.	

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان شهریور سال ۹۳ به تفکیک شکر خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۳۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۲,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۶۷۷	۳۱۷,۴۳۳,۱۵۵	۶۷۷	۳۱۷,۴۳۳,۱۵۵
جمع	۱۱۹۹	۴۹۴,۵۳۸,۰۰۲	۱۲۱۵۸	۵,۴۶۰,۱۸۶,۵۱۵	۱۳۳۵۷	۵,۹۵۴,۷۲۴,۵۱۶

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۴: واردات شکر خام به صورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا شهریور سال ۱۳۹۳

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هرماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هرماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۸	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هرماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۲۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هرماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هرماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هرماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۲۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هرماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	
۸	۱۳۹۲	۸۸	۸۸	۱۵	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هرماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	
۹	جمع هرماه + ماه های قبل	۰	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷							

دستکاری در آمار

برنج

دستکاری در آمار و اطلاعات مرتبط با آن دسته از کالاهایی که نیاز به واردات در آنها به دلیل کمبود تولید داخل یک ضرورت است به شکل عجیبی درباره برخی محصولات تکرار می شود. این دستکاری ها طیف گسترده ای از تحریف تا معدوم شدن را دربرمی گیرد و هدف از همه آنها در یک امر تبلور می یابد: باید واردات صورت پذیرد تا منافع عده ای خاص خدشه دار نشود. در سال های گذشته موضوع تحریف و ارایه آمار غیر واقعی درباره تولید، واردات، مصرف سرانه و قیمت تمام شده شکر راهی بود برای توجیه واردات. اما این بار جمیل عزیززاده سابق دبیر انجمن برنج ایران یک نامه سرگشاده به محمود حجتی وزیر کشاورزی ایران فرستاده و ابعاد تازه ای از معضل برنج در ایران را یادآور شده است. با توجه به اهمیت این موضوع و اینکه این آمارسازی ها و حتی معدوم کردن آمار درباره شکر نیز اتفاق افتاده و خواهد افتاد، عین نامه دبیر انجمن برنج را درج می کنیم:

شواهد نشانگر کاهش مصرف سرانه است. نگاهی به اطراف خود و جوانان دور بر بیندازید. آیا جوانان حاضر به ترک فست فود خوردن و گرایش به پلوخوری شده اند؟ آیا هنوز مردم شریف گیلان صبح ها کته و کباب را ترجیح می دهند؟ آیا اقتصاد خانوار ارتقاء یافته و مردم جیره غذایی برنج شان را افزوده اند؟ آیا خانم ها، مسائل بهداشتی و رژیم غذایی شان را ترک گفته و برنج خور شده اند؟ چه شده؟ چه اتفاقی افتاده؟ بارها در مصاحبه های اعلام کرده ام، وزارت جهاد کشاورزی چگونه عرض دو ماه به این نتیجه رسیده، که مصرف سرانه از ۳۶-۳۸ به ۴۲-۴۳ کیلوگرم در سال رسیده است؟ با کدام تحقیق میدانی؟ راه حل هم نشان دادم، در حال آغاز سرشماری کشاورزی هستیم. کافی است فقط یک سؤال، به مجموعه سؤالات اضافه شود: - مصرف سالانه برنج خانواده تان چقدر است: همین! به همین سادگی، چرا به دنبال حل این معضل نمی رویم، چه حلاوتی در ابهام و استمرار ابهام تعیین مصرف

فراموش نکنیم پدری که هزینه توجیبی، لباس و پوشاک و خوراک و هزینه تحصیلی فرزندش را - به طور کامل - تأمین می نماید، طبیعی است که قدرت نخواهد داشت، از او بخواهد اول شب در منزل باشد و به درس و مشق خود بپردازد!!! بحث مصرف سرانه واقعی برنج، یک بار و برای همیشه باید حل شود. از ۳۶ کیلوگرم تا ۴۶ کیلوگرم مطرح است. وزارت جهاد کشاورزی - به هر دلیل و شاید دور بودن از مسئولیت تنظیم بازار - مصرف سرانه برنج کشور را - حداقل تا تیرماه سال ۱۳۹۳ - برابر ۳۶-۳۸ کیلوگرم اعلام می نمود. وزارت بازرگانی - حداقل تا زمانی که مسئولیت تنظیم بازار را برعهده داشت - رقم ۴۲-۴۳-۴۴ و ۴۵ کیلوگرم را قطعی تلقی می کرد. معاونت محترم غذایی و دارویی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، طی جلسات بررسی ابهام آلودگی برنج ها، مصرف سران را ۹۸ گرم در روز و حداکثر کیلوگرم درسال اعلام نمود که حاضر به مکتوب نمودن آن نگردد.

جناب آقای مهندس محمود حجتی
وزیر محترم جهاد کشاورزی
با سلام و تحیات

به دنبال بررسی های به عمل آمده، حضور در جمع تولیدکنندگان، کارخانه داران، صنعتگران و مصرف کنندگان برنج کشور، مذاکرات مکرر در جلسات هیأت مدیره انجمن برنج ایران و نیز مطالعه مصاحبه های مدیران ارشد وزارت جهاد کشاورزی، به نظر رسید نکاتی را با آن جناب مطرح نمایم که در صورت همدمی بیشتر یک نهاد دولتی و یک سازمان غیردولتی، از معضلی که ذکر آنها ضروری است و براساس تجارب حضور ۳۰ ساله ام در مجموعه برنجی ها، چه در زمان مسئولیت دبیر ستاد برنج وزارتین کشاورزی و جهاد کشاورزی و چه اینک، در کسوت دبیر انجمن ایران به تحریر درمی آید، یادآور می شوم که:

این، یک نامه سرگشاده است که در اختیار ارکان انجمن برنج ایران، شعب انجمن در استان ها، مدیران سازمان های جهاد کشاورزی استان های برنج خیر کشور و رسانه ها قرار خواهد گرفت و اما این نکات:

در سال ۱۳۶۲ به اتفاق تعدادی از محققین و کارشناسان برنج کشور، در زمان معاونت اجرایی جناب مهندس مسعود خوانساری و با حضور در بیش از ۱۶ استان کشور، طرح تعیین مناسب ترین مناطق کشت برنج تدوین شد که دقیقاً، مکان های مناسب کشت برنج - با توجه به شرایط اقلیمی و محدودیت - تعیین شده بود. براساس این طرح، سطح کشت مناسب برنج در ایران ۵۲۰۰۰۰ هکتار است. متأسفانه در طول ۸ سال گذشته، این مجموعه نفیس، از دسترس خارج شد. اصولاً کلیه مکاتبات، مطالعات و گزارشات تدوین شده ستاد برنج وزارت کشاورزی و وزارت جهاد کشاورزی، در بیش از ۱۵ زونکن کامل، در طول ۸ سال گذشته، از دسترس خارج شده است.

در مطالعات بعدی و بررسی های دقیق تر، ۱۶ استان کشور، امکان کشت برنج را داشتند از ۲۳۰،۰۰۰ هکتار در گیلان، تا ۴۰۰-۳۰۰ هکتار در استان خراسان شمالی. اصولاً از مجموعه ۵۲۰،۰۰۰ هکتار پیش بینی شده، ۸۶ درصد در مازندران و گیلان، به زیرکشت خواهد رفت و تنها ۱۴ درصد در سایر استان ها، یعنی سهم هر استان تنها ۱ درصد خواهد بود. بنابراین مصاحبه های مکرر و بخشنامه های تند، دایر بر جلوگیری از کشت برنج، در استان هایی به جز شمال کشور، جز رنجانیدن برنجکارانی که در کل کشور، سهم شان ۱۴ درصد است و آن هم در مناطقی که کشت برنج در آنها اجتناب ناپذیر است، حاصلی ندارد. جناب عالی که در سیستان و بلوچستان خدمت کرده اید، به خوبی واقفید که برنجکاری آن استان که رزق برخی کشاورزان است، مطلقاً از منابع آب های زیرزمینی سهمی نمی برند و این چنین است، مناطق زیرکشت اکثر استان های دیگر. و البته، برخورد منطقی با خاطیان خوزستان، گلستان، اصفهان و فارس، حق شماس و صد البته،

وزیر جهاد کشاورزی:

با قانون انتزاع جلوی واردات را می گیریم

آن بر عهده وزارت جهاد کشاورزی نیست همان هایی که این شرایط را به وجود آوردند می گویند کشاورزی مقصر است. وی با توجه به صحبت های اعضای خانه کشاورز مبنی بر پرداخت حق کشاورزان در راستای کاهش سهم آنها از چاه های مجوزدار گفت: اگر سهم برداشت کشاورزان از چاه های دارای مجوز کاهش پیدا می کند باید حق و حقوق آنها پرداخت شود که در حال حاضر به دنبال اجرایی شدن این قانون هستیم اما بهترین راه حل برای حل مشکل آب الگو برداری از شهرستان های موفق مانند نیشابور است که توانسته اند منابع آبی خود را به کمک کشاورزان مدیریت کنند.

حجتی اظهار کرد: باید به تدریج لفظ خشکسالی از فرهنگ خود خارج کنیم چرا که سال هاست با خشکسالی دست و پنجه نرم می کنیم و باید خود را با شرایط کنونی تطبیق دهیم تا آب کنونی که در اختیار ما است، بتوانیم ضمن صرفه جویی در مصرف نوع کشت محصولات را به گونه ای مدیریت کنیم که اقتصادی باشد. البته اقتصادی بودن تنها به معنای درآمدزایی نیست بلکه باید بتوانیم الگو کشت محصولات کشاورزی را به گونه ای مدیریت که پیش از آن بازارش را در نظر گرفته باشیم تا موضوع سبب زمینی و پیاز برای دیگر محصولات کشاورزی اتفاق نیفتد.

باید بتوانیم با برنامه ریزی و به تدریج وضعیت کشور را از حالت بحرانی کنونی خارج کنیم اما از نظر حقوقی و قانونی موضوع بحران آب بر عهده مدیریت منابع آبی است که ربطی به بخش کشاورزی و وزارت جهاد کشاورزی ندارد. حجتی ادامه داد: این در حالی است که طی سال های گذشته مدیران منابع آبی کشور به رغم مجوز برای حفر چاه ها و از بین بردن قنات های کشور همواره به بخش کشاورزی هجوم می آورند و این بخش را متهم می کردند اما اگر بیلان سفره های زیرزمینی منفی شده است چه با مجوز و چه بی مجوز مدیریت

پیش از قانون انتزاع شاهد بودیم که ناگهان چند کشتی از یک محصول در گمرکات کشور تخلیه و وارد می شد که باعث دمپینگ محصولات کشاورزی مانند برنج می شد. در راستای اجرای قانون تمرکز به دنبال این نیستیم که به عنوان مثال آلبالو و کیلاس در فلان خیابان کیلویی چند تومان است و بحث اساسی که دنبال می کنیم تکمیل و ساماندهی زنجیره تولید از پیش تا پس از تولید است چرا که با ساماندهی این زنجیره بازار نیز اصلاح می شود. وزیر جهاد کشاورزی گفت: یکی از مشکلاتی که در حال حاضر وجود دارد موضوع آب است که

وزیر جهاد کشاورزی از واردات بی رویه ۲/۵ میلیون تنی برنج در سال گذشته انتقاد کرد و گفت: امیدواریم با اجرای درست قانون انتزاع، از واردات بی رویه محصولات کشاورزی جلوگیری شود.

محمود حجتی در جمع اعضای شورای مرکزی خانه کشاورز اظهار کرد: یکی از مزایای اجرای قانون انتزاع مدیریت واردات و صادرات محصولات کشاورزی در راستای بهبود تراز منفی بخش کشاورزی است چرا که در سال گذشته به رغم اینکه ارزیابی ها نشان می دهد سالانه نهایتاً به یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن واردات برنج نیاز داریم، بیش از دوونیم میلیون تن واردات برنج با تعرفه ۱۰ درصدی صورت گرفت. وی اظهار امیدواری کرد با اجرای درست قانون تمرکز وظایف بخش کشاورزی بتوانیم ضمن سیاستگذاری های کلان مدیریت واردات و صادرات محصولات کشاورزی در راستای بهبود تراز منفی تجاری بخش کشاورزی انجام دهیم. براساس قانون تمرکز وظایف بخش کشاورزی یا همان قانون انتزاع، شبکه توزیع و اصناف هیچ ارتباطی با وزارت جهاد کشاورزی ندارد که البته اگر ماهیت قانون درست است یا نیست این موضوع فعلاً اینگونه مقرر شده و درصدد هستیم مراحل نهایی قانون انتزاع نیز تکمیل و اجرایی شود.

سرانه برنج وجود دارد؟

با حل معضل!! مصرف سرانه واقعی، با در دست داشتن میزان تولید - قریب به یقین - یافتن میزان نیاز وارداتی مشکل نخواهد شد. مشروط بر اینکه، به مدیران استانی اعتماد کامل داشته باشیم و آمار تولید اعلام شده آنها را واقعی بدانیم و در اعلام آن توسط مدیران ستادی در تهران، دستخوش تغییر نکنیم. با مروری بر آمار میزان تولید برنج در کشور و در سالهای گذشته و میزان مصرف سرانههای متعدد اعلام شده، بارها و بارها رقم نیاز ۶۰۰-۷۰۰ هزار تن واردات برنج اعلام شده است. اگر حداقل و حداکثر مصرف سرانه اعلام شده و حداقل میزان تولید داخلی برنج را مدنظر قرار دهیم، میزان به واردات بین ۶۰۰-۸۰۰ هزار تن نوسان داشت (مگر با آمار اخیر که حداقل تولید داخلی و حداکثر مصرف سرانه را تأیید نموده!!) خوب، وقتی در سال ۱۳۹۲ - به رغم ذخیرههای قبلی - رقم واردات به ۱,۹۶۰,۰۰۰ تن می‌رسد و در پنج ماهه اول سال ۱۳۹۳ نیز رقم ۶۶۰,۰۰۰ تن به آن افزوده می‌شود، یعنی وجود ۲,۶۲۰,۰۰۰ تن برنج وارداتی در کنار ۲,۳۰۰,۰۰۰ تن (و یا کمتر!) بگوئیم

اصلاً ۲,۰۰۰,۰۰۰ تن. یا نه! ۱,۸۰۰,۰۰۰ تن. خوب است؟) پس، تولید و وارداتمان، تا قبل از ورود برنج‌های تولیدی سال ۱۳۹۳، جمعا بوده ۱,۸۰۰,۰۰۰ + ۲,۶۲۰,۰۰۰ = ۴,۴۲۰,۰۰۰ تن. آیا واقعاً نیاز کشور ۴,۴۲۰,۰۰۰ تن و بده و آیا اصولاً ورود برنج در سال ۱۳۹۳ ضرورتی داشت و رسانه‌ای کردن آن، بلافاصله پس از مصاحبه وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت!!!

اگر واقعا می‌خواهید در جاده خودکفایی یا حتی خودتکایی گام بردارید، راه‌های بسیاری مقابل روی دارید که مکرراً مورد اشاره قرار گرفته‌اند. من، فقط به یکی از آنها اشاره می‌کنم و آن توسعه کشت ارقام پرمحصول برنج است. وقتی به‌عنوان دبیر ستاد برنج وزارت جهادکشاورزی طرح حمایت از ارقام پرمحصول برنج را تدوین نمودیم، یکی از ده‌ها راه حمایت از این ارقام را مکانیزم صحیح خرید ارقام پرمحصول برنج عنوان کردیم. یعنی تعیین نرخ عادلانه، اعلام به موقع آن تربیت و نیروی ماهر خرید. - نرخ عادلانه‌ای که برپایه قیمت تمام شده و سود عادلانه باشد. - اعلام نرخ خرید در دهه دوم بهمن ماه هر سال، برای شهریور سال بعد که کشاورز بتواند تصمیم به توسعه کشت ارقام پرمحصول بگیرد. فراموش نفرمایید زمان کشت برنج فروردین ماه است. حتی اگر پای بند به مصوبات مجلس شورای اسلامی باشید، یک ماه قبل از کشت برنج، اواخر بهمن است و نه شهریور سال قبل؟ اندیشه کنید. اگر گفته شد شهریور ۹۲ زمان مناسبی برای اعلام نرخ خرید نیست، نگویید مرغ یک پا دارد. بعد هم مجبور شوید در شهریور ۱۳۹۳ تجدیدنظر در نظر فرمایید. انعطاف در برابر کشاورزان دلسوز برنجکاران تلاشگر؛ خشونت و یکدندگی در مقابل دشمن. اگر همان زمان که خواهش کرده بودیم، می‌فرمودید این نرخ قابل تغییر است، نوعی نرزش قهرمانانه معمول داشته بودید، که قابل نکوهش هم نبود. آنچه را در جلسه با جناب نوبخت انجام دادید، در پذیرش نظر انجمن برنج انجام می‌دادید (در پاییز و زمستان ۱۳۹۲). - مراکز خرید را نیز به نیروی کارشناسی، انعطاف‌پذیر و دلسوز تجهیز فرمایید.

و اما در مورد نرخ‌ها، بارها و بارها نرخ‌های اعلام شده خرید برنج‌های هندی از سوی شرکت‌ها و برندهایی که ادعا دارند برنج‌های عرضه شده‌شان ایرانی صادرصد خالص است ولی روی انسان دوستی و نوع‌دوستی از برنج‌های هندی دفاع می‌کنند، حدود ۱۳۵۰ دلار در هر تن اعلام شده است. شما را هدایت می‌کنم به جدول نرخ برنج‌های صادراتی جهانی از باسماتی پاکستانی گرفته تا برنج‌های هندی، ویتنامی، تایلندی، کالیفرنایی و اروگوئه‌ای.

خوشبختانه دفتر نمایندگی فائو در جمهوری اسلامی ایران، در حوزه وزارتی آن جناب، مستقر است. کافی است نگاهی به آمار منتشره فائو بیندازید و ببینید که هرگز در هند، برنج ۱۳۵۰ دلار در هر تن صادر نشده است. حداکثر نرخ که من

رصد کرده‌ام حدود ۴۰۰ دلار است. آخرین جدول را برایتان ضمیمه می‌کنم.

بنابراین، تصور نمی‌رود که واردکنندگان ما، حتی به‌دنبال وارد نمودن گرانترین برنج هندی باشند. وضع تعرفه‌ها را هم که بهتر از من می‌دانید. مسئله نخیریدن برنج وارداتی توسط سازمان‌های دولتی در زمان تولید برنج، هم داستان دیگری است. آیا نمی‌شود زمان عقد قرارداد خرید را آن‌طوری که خریدار مصلحت می‌داند تنظیم نمود؟ لذا، طبیعی است که واردات هرچه بیشتر، یعنی سود آوری هرچه بیشتر، نظارتی نیز بر محتوای کیسه‌های رنگارنگ برنندگان با ذکر عنوان برنج صادرصد ایرانی وجود ندارد. صداسیمای جمهوری اسلامی ایران هم با گشاده رویی اجازه داده است که همه برندهای موجود در کشور، اجازه داشته باشند به‌عنوان برنج ایرانی، تبلیغ کنند.

اینک بر شماسست که به‌عنوان وزیر جهادکشاورزی، متولی حمایت از حقوق تولیدکنندگان و عضوی از اعضای اولیه و قدیمی برنج کشور و مسؤول تنظیم بازار؛

یک - مصرف سرانه واقعی را - براساس تحقیق و بررسی - مشخص فرمایید.

دو - میزان تولید برنج کشور را، به عدد واقعی نزدیک فرمایید.

سه - نیاز کلی کشور به برنج را تعیین فرمایید.

چهار - کسری برنج را برای واردات اعلام فرمایید.

پنج - به‌جای رنجاندن کشاورزان ۱۴ استان (گلستان، خوزستان، فارس، اصفهان، لرستان، چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، قزوین، زنجان، آذربایجان شرقی، خراسان شمالی، خراسان رضوی، ایلام و سیستان و بلوچستان) که حداکثر ۱۴ درصد کشت برنج را به‌خود اختصاص داده‌اند، مناطق مستعد کشت برنج را بازنگری فرمایید و با همکاری بخش تحقیقات و آموزش و ترویج کشاورزی، کشاورزان را هدایت کنید. تهدیدکاری از پیش نمی‌برد.

شش - اگر می‌خواهید خودکفا یا خوداتکا شوید، در مکانیزم حمایت از ارقام پرمحصول برنج، تجدیدنظر فرمایید.

هفت - ستاد برنج وزارت جهادکشاورزی را احیا فرمایید.

گندم صدرنشین واردات شد

افزایش ۱۳ درصد روبه‌رو بوده که بنابراین قیمت هر تن کالای صادراتی در سال جاری به حدود ۴۸۷ دلار رسیده است.

ارقام عمده صادرات غیرنفتی در مدت یاد شده شامل پروپان مایع شده، متانول و بوتان مایع شده بوده و عمده‌ترین خریداران کالاهای صادراتی کشورمان هم به ترتیب چین، عراق، امارات متحده عربی، افغانستان و هند بوده‌اند.

این در حالی است که در مدت مشابه سال گذشته ارقام عمده صادراتی ایران سنگ آهن به هم فشرده نشده و کنسانتره‌های آن، اوره و متانول بوده است، اما مشتریان صادرات ایران نسبت به گذشته تفاوتی نکرده‌اند.

عمده واردات کشورمان نیز در این مدت به گندم، وسایل نقلیه با موتور پیستونی درون سوز با حجم سیلندر بیشتر از ۱۵۰۰ سانتی متر مکعب، برنج، ذرت و کنجاله سویا اختصاص دارد که عمده کشورهای صادرکننده کالا به ایران هم در شش ماهه نخست امسال به ترتیب امارات متحده عربی، چین، هند، کره جنوبی و ترکیه بوده‌اند. براساس این گزارش در بخش ارقام عمده وارداتی گندم در سال گذشته در رده چهارم قرار داشت که با صعود سه پله‌ای در سال جاری در صدر واردات ایران قرار گرفته است. در سال گذشته برنج عمده‌ترین قلم وارداتی ایران بوده است.

حجم تجارت خارجی ایران در شش ماهه نخست سال جاری با ۳۱ درصد افزایش نسبت به مدت مشابه سال گذشته به ۴۹ میلیارد و ۶۹۰ میلیون دلار رسیده است.

براساس تازه‌ترین آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران در نیمه نخست سال جاری ۲۳ میلیارد و ۶۶۹ میلیون دلار کالا از کشور صادر شده است که این رقم در مقایسه با آمار مقدماتی شش ماهه نخست سال گذشته که براساس اعلام گمرک ۱۷ میلیارد و ۹۷۲ میلیون دلار بوده است به میزان ۳۱ درصد افزایش داشته است.

از سوی دیگر حجم واردات نیز در نیمه نخست امسال برابر با ۲۶ میلیارد و ۲۱ میلیون دلار بوده است. با توجه به اینکه رقم واردات ایران در مدت مشابه سال قبل براساس آمار گمرک ۱۹ میلیارد و ۹۳۵ میلیون دلار بوده است، بنابراین حجم واردات ایران نیز نسبت به سال گذشته افزایش ۳۰ درصدی را تجربه کرده است.

به این ترتیب حجم تجارت خارجی ایران در یک سال گذشته به‌طور متوسط ۳۰ درصد افزایش داشته و به رقم ۴۹ میلیارد و ۶۹۰ میلیون دلار رسیده است. همچنین قیمت هر تن کالای صادراتی ایران در شش‌ماهه نخست سال ۱۳۹۲ در حدود ۴۳۱ دلار بوده است که براساس آمار گمرک این رقم در مدت مشابه سال جاری با

فائو اعلام کرد:

وجود ۸۰۵ میلیون گرسنه در جهان

توسعه هزاره که نصف کردن شمار افراد دچار سوءتغذیه در کشورهای درحال توسعه تا سال ۲۰۱۵ بوده است درحال حصول است. به گفته نمایندگان فائو، ۶۳ کشور از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۲ به هدف کاهش گرسنگی هدف توسعه هزاره دست پیدا کرده و ۲۵ کشور یا بیشتر نیز به هدف نشست جهانی غذا رسیده‌اند. براساس گزارش یاهونیوز، از میان ۶۳ کشور ۱۱ کشور در فاصله سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۲ سطح سوءتغذیه پایین ۵ درصد دارند و موفق شده‌اند نرخ مذکور را ثابت نگه‌دارند. ریشه‌کنی گرسنگی در گروهی تعهد سیاسی پایدار، امنیت غذایی و تغذیه به‌عنوان اولویت‌های اصلی هستند. بررسی فائو نشان می‌دهد مناطقی مانند آفریقا، آمریکای لاتین، کارائیب و همچنین شماری از کشورهای تعهد سیاسی خود را برای امنیت غذایی و تغذیه افزایش داده‌اند.

فائو تأکید دارد که کاهش گرسنگی در گروهی رویکرد یکپارچه بوده و نیازمند سرمایه‌گذاری دولتی و خصوصی برای افزایش بهره‌وری کشاورزی است.

سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) اعلام کرد با وجود پیشرفت حاصل شده در کاهش گرسنگی جهان برآورد می‌شود ۸۰۵ میلیون نفر در فاصله سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ همچنان با گرسنگی مزمن روبه‌رو بوده‌اند. طبق جدیدترین برآوردهای فائو، شیوع سوء تغذیه مزمن در همین مدت از ۱۸/۷ به ۱۱/۳ درصد در سطح جهان و از ۲۳/۴ به ۱۳/۵ درصد در کشورهای در حال توسعه کاهش یافت. آدریانوس اسپایکرز، هماهنگ‌کننده امور منطقه شورای همکاری خلیج فارس و یمن فائو در یک کنفرانس مطبوعاتی در ابوظبی اظهار کرد: با وجود پیشرفت کلی، اختلاف قابل توجه میان مناطق جهان وجود دارد. آمریکای لاتین و کارائیب بزرگ‌ترین پیشرفت را در افزایش امنیت غذا داشتند در حالی که پیشرفت اندکی در جنوب صحرای آفریقا و غرب آسیا که همواره با فجایع طبیعی و منازعات مسلحانه روبه‌رو هستند صورت گرفته است.

فائو اعلام کرده است آمارها نشان می‌دهند اهداف کاهش گرسنگی هدف

 معاون اقتصادی وزیر
 جهاد کشاورزی

از ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۳ چه اتفاقی افتاد

دولت نهم در سال ۱۳۸۴ کار را در دست گرفت. در آن سال و سال‌های پس از آن و حتی تا ۱۳۹۰ درآمدهای حاصل از صادرات نفت ارقام بالایی را تجربه کرد. دولت نهم در پول نفت غرق شده بود و مدیران آن دولت توانایی و اراده هرکاری را در مسیر تصحیح رفتارها یا ادامه رفتارهای نادرست در عرصه اقتصاد ملی داشتند. اما دولت نهم بیراهه رفته بود و با افزایش شدید واردات منابع ارزی را برای خرید و واردات هرنوع کالایی اختصاص می‌داد. این رفتار در حوزه شکر نیز خودنمایی می‌کرد به طوری که ارزش واردات شکر از ۱۹۷ میلیون دلار در سال ۱۳۸۴ ناگهان به یک میلیارد دلار در سال ۱۳۸۵ رسید. یعنی رشدی معادل ۹۰۰ درصد در یک سال. اشیای بازار شکر در آن سال و احتمال کاهش سود تجار موجب کاهش واردات در سال‌های بعد شد. افزایش تولید داخلی شکر نیز مزید بر علت شد و ارزش واردات شکر در سال ۱۳۸۸ به ۳۲۰ میلیون دلار رسید. درست در حالی که تولید شکر روندی فزاینده را تجربه می‌کرد، واردات شکر دوباره اوج گرفت. در سال ۱۳۹۱ و در حالی که آثار تحریم خود را در رکود کلی نشان می‌داد ارزش واردات شکر به یک میلیارد دلار در سال ۱۳۹۱ رسید. تحریم‌های اقتصادی غرب علیه ایران در سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ تشدید شد، اما واردات شکر در شرایط کمبود ارزی هرگز کاهش نیافت. ارزش واردات شکر در نیمه اول امسال به ۳۱۷ میلیون دلار رسیده است که اندکی کمتر از ارزش واردات شکر در کل سال ۱۳۸۷ است. پرسیدنی است در این سال‌ها چه اتفاقی افتاده است؟ آیا درآمدهای ارزی افزایش یافته است؟ کارخانه‌های مصرف‌کننده شکر در وضع مناسبی قرار دارند؟ مصرف سرانه شکر افزایش یافته است؟ چه می‌شود که چنین می‌شود؟

تراز منفی ۱۰ میلیارد دلاری کشاورزی را ۱۰ ساله مثبت کنیم

زمینه و احترام به توسعه پایدار تأکید فراوان نمود. وی ادامه داد: اکنون که در انتهای برنامه هزاره سوم هستیم واقعیت این است که هدف این برنامه به کاهش گرسنگان به نصف بود محقق نشد و حدود ۵۰ درصد جمعیت ۸۴۰ میلیون گرسنه آن زمان اضافه شد و این جمعیت به بیش از یک میلیارد نفر بالغ گردید.

بخشنامه تصریح کرد: به عبارت دیگر براساس آخرین آمار و اطلاعات حدود ۲۰ درصد مردم جهان فقیر و حدود ۱۴ درصد جمعیت دچار سوء تغذیه هستند. این نتیجه یک هشدار به جامعه جهانی است و باید برای آن تدبیر شود بدین جهت ضرورت سرعت در اجرای تعهدات و مشارکت مؤثر کشورهای در حال توسعه در تصمیم‌گیری جهانی اهمیت یافته و باید به صورت ویژه مورد توجه سازمان‌های جهانی و نهادهای بین‌المللی قرار گیرد.

معاون اقتصادی و برنامه‌ریزی وزارت جهاد کشاورزی افزود: مسئولین مشترک جهانی در قبال پدیده مضموم فقر و گرسنگی باید جدی گرفته شود و نهادها و سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای ارائه و انتقال تکنولوژی‌های نوین و مناسب از کشورهای توسعه‌یافته و

معاون اقتصادی و برنامه‌ریزی وزیر جهاد کشاورزی گفت: براساس آخرین آمار و اطلاعات حدود ۲۰ درصد مردم جهان فقیر و حدود ۱۴ درصد جمعیت دچار سوء تغذیه هستند.

عبدالمهدی بخشنده معاون اقتصادی و برنامه‌ریزی وزیر جهاد کشاورزی در مراسم بزرگداشت روز جهانی غذا اظهار داشت: در حالی که در روز جهانی غذا دور هم نشستیم این روز را گرامی داشته در اجلاس جهانی سران کشورها موسوم به اجلاس ریو در تابستان ۲۰۲۰ در منشوری تحت عنوان آینده‌ای که می‌خواهیم چشم‌انداز مشترک همه کشورها تعهد به فقر، گرسنگی و تجدید تعهد به توسعه پایدار نو جاری‌سازی آن در تمام سطوح جهانی، ملی و منطقه‌ای عنوان شده است.

بخشنده افزود: این اجلاس در حالی که به رفع گرسنگی و فقر می‌پردازد که اهداف توسعه هزاره سوم که در بزرگ‌ترین گردهمایی دولت‌ها در سال ۲۰۰۰ به تأیید سران ۱۸۹ کشور رسید و برای یک دوره ۱۵ ساله یعنی تا سال ۲۰۱۵ برنامه جهانی را تدوین نمود و بر مبارزه با فقر و گرسنگی تأکید ویژه داشت و بر همبستگی بر مدیریت جهانی در رویارویی با چالش و مسئولیت مشترک کشورها در این

امنیت غذایی و امنیت ملی

نگرش و گفتمان سنتی تهدید، اول منشأ خارجی دارد و سپس وجه نظامی آن غالب است. این عوامل در کنار توانایی دولت در عرضه سطح معقولی از رفاه اجتماعی و امنیت غذایی، مقبولیت و مشروعیت دولت را تحت تأثیر قرار می‌دهند. امنیت غذایی یک سیاست امنیت ملی است که کم و کیف آن مقدار عرضه و کیفیت کالای عمومی، امنیت ملی را در هر کشور تعیین می‌کند. عرضه یک سطح بهینه امنیت ملی مستلزم تدارک سطح بهینه امنیت غذایی است.

سوءتغذیه با شکم پر

تاریخ روابط بین کشورها نشان می‌دهد که کشورهای قدرتمند در بیشتر موارد از مواد غذایی به‌عنوان حربه‌ای سیاسی علیه کشورهای جهان سوم بهره گرفته‌اند. تجربه کشورهای کمتر توسعه‌یافته حاکی از آن است که وابستگی آنها به واردات مواد غذایی از کشورهای توسعه‌یافته‌تر باعث ضربه‌پذیری سیاسی‌شان شده و امنیت ملی‌شان همواره از این محل در معرض تهدید بوده است. این موضوع در شرایط تحریمی از اهمیت قابل ملاحظه‌ای برخوردار است. از همین رو کشورهای عضو اتحادیه اروپایی که دارای صنایع پیشرو و مدرن هستند، اهمیت فراوانی را نسبت به امنیت غذایی خود قائل هستند و همواره یارانه‌های قابل توجهی را برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی در بخش کشاورزی هزینه می‌کنند. براساس آمارهای جهانی، کشورهای صنعتی اروپایی روزانه حدود یک میلیارد دلار صرف یارانه‌های تولید

امنیت غذایی یا امنیت ملی

بانک جهانی، امنیت غذایی را «دسترسی همه مردم در تمام اوقات به غذای کافی برای داشتن یک زندگی سالم» تعریف کرد که در کنفرانس رم مورد تأکید قرار گرفت. این تعریف به سه عنصر «موجود بودن غذا»، «دسترسی به غذا» و «پایداری در دریافت غذا» استوار است. عنصر موجود بودن غذا تنها به میزان مواد غذایی در مرزهای ملی که در گذشته عنصر اصلی امنیت غذایی بود، تکیه ندارد و امروزه شامل تولید (عرضه داخلی) و واردات مواد غذایی است. مفهوم «دسترسی به غذا» نیز دسترسی فیزیکی و اقتصادی به منابع برای تأمین اقلام غذایی مورد نیاز جامعه است که تابعی از درآمد، اشتغال و قیمت بوده و معنای «پایداری در دریافت غذا»، ثبات و پایداری دریافت ارزش‌های غذایی مورد نیاز جامعه است. امنیت غذایی نه تنها مستلزم عرضه کافی مواد غذایی در سطح کلان بوده بلکه ناظر بر توزیع عادلانه غذا به منظور دستیابی همگان به آن نیز هست.

ناامنی غذایی در یک نظام سیاسی - اجتماعی ارزش‌های حیاتی و در نتیجه امنیت ملی آن را تضعیف خواهد کرد. در تعریف مدرن امنیت ملی به جای توجه به تهدیدات خارجی، آسیب‌پذیری‌های داخلی بیشتر مورد توجه است و تهدید خارجی دارای اعتبار کمتری است. همچنین بجای مسائل نظامی به شرایط و عوامل اقتصادی (نرخ بیکاری، تورم، تولید ناخالص ملی، درآمد سرانه، ذخیره ارزی و میزان جمعیت فعال) پرداخته می‌شود در حالی که در

مهدی عبد‌اللهی، کارشناسی زراعت

ناامنی غذایی در یک نظام سیاسی - اجتماعی ارزش‌های حیاتی و در نتیجه امنیت ملی آن را تضعیف خواهد کرد. در تعریف مدرن امنیت ملی بجای توجه به تهدیدات خارجی، آسیب‌پذیری‌های داخلی بیشتر مورد توجه است و تهدید خارجی دارای اعتبار کمتری است.

غذا بزرگ‌ترین مشغله دنیاست، زیرا بخش بزرگی از کار در دنیا فقط تولید، فرآوری و تهیه مواد غذایی است. انسان‌ها درصد مهمی از درآمد خود را صرف خرید غذا و بیشتر ساعات روز را صرف تهیه آن می‌کنند. حتی در برخی از کشورها، کار بیش از سه چهارم جمعیت به‌طور مستقیم با تولید مواد غذایی در ارتباط است، اما به‌ندرت غذای کافی تولید می‌شود و میلیون‌ها نفر در دنیا دچار گرسنگی مزمن هستند. امروزه چالش‌هایی چون افزایش گرسنگی در سطح جهان، عدم وجود تعادل در رژیم غذایی روزانه افراد، نابودی محیط‌زیست و منابع طبیعی و مسائلی از این دست، باعث شده که موضوع امنیت غذایی (Food Security) به یکی از مهم‌ترین مسائل جوامع بشری تبدیل شود. بر این اساس تأمین امنیت غذایی، یکی از شروط تحقق امنیت ملی و از ارکان توسعه اقتصادی است. در این راستا سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد در سال ۱۹۴۵ برای نخستین بار ۱۶ اکتبر را به نام روز جهانی غذا اعلام کرد و هر سال با فرا رسیدن این روز آن را جشن گرفته و به مسائل پایه‌ای غذا می‌پردازد.

بی‌مهری بانکها

به کشاورزی بیشتر شد

در حالی که کشاورزان همواره از وضعیت نامناسب ارائه تسهیلات بانکی گلایه دارند، سهم پرداختی تسهیلات بانکی به بخش کشاورزی در پنج ماهه نخست امسال از کل تسهیلات پرداختی سه درصد کاهش یافت و فقط ۵/۶ درصد از تسهیلات پرداختی بانکها به بخش کشاورزی اختصاص یافت. بخش کشاورزی به‌رغم نقش تعیین‌کننده در تأمین امنیت غذایی کشور همواره از تسهیلات بانکی به‌دلیل نپذیرفتن اسناد زراعی کشاورزان به‌عنوان ضمانت، عدم سرمایه‌گذاری مناسب به‌دلیل ریسک بالا و... بهره‌چندانی نبرده و کشاورزان همیشه از بی‌مهری بانکها برای اعطای تسهیلات بانکی گلایه داشتند.

گزارش بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در زمینه اعطای تسهیلات در پنج ماهه نخست امسال هم‌گویی این وضعیت است؛ چراکه در این بازه زمانی سهم پرداختی تسهیلات بانکی به بخش کشاورزی ۶۳ هزار و ۶۰۹ میلیارد ریال معادل ۵/۶ درصد کل تسهیلات پرداختی بانکها در پنج ماهه نخست سال جاری بوده است. در حالی که سهم پرداختی تسهیلات بانکی به بخش کشاورزی نسبت به پنج ماهه سال گذشته سه درصد کاهش یافته که این نشان می‌دهد عملکرد بانکها در ارائه تسهیلات به کشاورزان مناسب نبوده و همواره اعطای تسهیلات به این بخش به‌رغم تأکیدهای فراوان مسئولان دولتی از مقام معظم رهبری، رئیس‌جمهور و وزیر جهاد کشاورزی روند نزولی داشته است.

براساس این گزارش از کل تسهیلات ۶۳ هزار میلیارد ریالی به بخش کشاورزی بالغ بر ۳۹ هزار میلیارد ریال معادل ۶۲ درصد برای تأمین سرمایه در گردش، حدود ۱۰ هزار میلیارد ریال معادل ۱۵/۹ درصد برای ایجاد و زیرساخت و حدود ۶۰۰۰ میلیارد ریال معادل ۹ درصد به توسعه بخش کشاورزی اختصاص یافته است.

نگاه

با کمال تعجب کارها برعکس شد

دولت یک نهاد ساخته شده به وسیله انسان متمدن است تا از این نهاد برای آسایش همگان استفاده شود. به این معنی که مردم به مرور زمان و بر اثر تجربه فهمیدند که می‌توان بخشی از اختیارات خود را به یک گروه برگزیده تفویض کنند و از آنها بخواهند که اداره کشور را برعهده گیرند. این نهاد هم برای اداره جامعه نیازمند استفاده از سازمان‌ها و دستگاه‌های تخصصی می‌شود و این سازمان‌ها و مؤسسه‌ها به مرور تأسیس می‌شوند. نهاد دولت در ایران نیز با همین فلسفه تأسیس شده است و قصد شهروندان از دادن اختیارات و اموال خود به دولت این بوده و هست که آنها کارها را آسان کرده و تضاد منافع را به حداقل برسانند. اما دولت‌های ایران در پویش تاریخ و به دلیل برخی از شرایط خاص مثل وجود درآمدهای نفت به جای اینکه ابعاد مشارکت را گسترده کنند، ساز تهنایی و بی‌نیازی زده و کار را به جای رساندن که هیچ نهاد مدنی را در اداره جامعه دخالت ندهند. البته میزان مشارکت دادن یا ندادن نهادهای غیردولتی در اداره هر بخش از فعالیت‌ها، به چند عامل بستگی دارد. یکی از این عوامل، سلیقه و اراده دولت به ویژه رییس دولت است. در دولت نهم و دهم این رییس دولت بود که به حضور نهادهای مدنی کمتر عقیده داشت، اما باور وی سلسله مراتب را تا آخر طی نمی‌کرد و برخی از مدیران میانی از تشکلهای برای نظرخواهی استفاده می‌کردند. در حالی که رییس دولت فعلی در جریان مبارزه انتخاباتی خود بارها تأکید کرد که در اداره جامعه از قدرت مادی و فکری نهادهای غیردولتی استفاده خواهد کرد، اما در جریان عمل کار برعکس شده است. به این معنی که این بار مدیران میانی و انتهایی سلسله مراتب دولت به هر دلیل ترجیح می‌دهند که تصمیم‌گیری درباره فعالیت‌های گوناگون را بدون حضور مسئولان و نمایندگان نهادهای غیردولتی انجام دهند. با کمال تعجب و تأسف باید گفت، میزان مشارکت دادن واقعی تشکلهای غیردولتی در دولت قبلی با وجود عدم اعتقاد رییس دولت پیش از چیزی است که اکنون اتفاق می‌افتد. درحالی که معاون اول رییس جمهور چندین بار با صراحت گفته است دولت هیچ تصمیمی نمی‌گیرد مگر اینکه بخش خصوصی و نمایندگان تشکلهای آن را بپذیرند، اما دستکم درباره شکر چنین اتفاقی نیفتاده است.

و پاسخگویی آنها در فرایند توسعه افزایش یابد. وی اظهار داشت: واقعیت این است که در کشاورزی خانوادگی مراقبت از زمین، منابع پایه خاک و آب، رعایت تناوب زراعی و تنوع زیستی بهتر صورت می‌گیرد و تولید حاصل شده نیز سالم‌تر بوده و اغلب تولیدات ارگانیک محصول تولیدات کشاورزی است. خانوار به پتانسیل ظرفیت و توانمندی عرصه در اختیار خویش و قوف بیشتر داشته و نسبت به شرایط محیطی آگاهی بیشتری دارد بنابراین از دید توسعه پایدار کارآتر است.

معاون اقتصادی و برنامه‌ریزی وزارت جهاد کشاورزی با بیان اینکه تمدن هزاران ساله یکی از مشخصات کشور ایران است، گفت: امروزه ثابت شده کشورهایی که تمدن غنی دارند پایدار و مانا بوده و شانس بیشتری برای بقا و اثرگذاری در توسعه جهانی دارند. دانش بومی کشاورزان ایران، کشاورزان خانوادگی را توانمند نموده و انتقال بین نسلی دانش کشاورزی در توانمندسازی مادام‌العمر کشاورزان نقش به‌سزایی داشته و دارد. برای پایداری توسعه نیز انتقال مفاهیم دانش نوین و تکنولوژی و نفوذ فناوری نوین در کشاورزی و آموزش مادام‌العمر می‌تواند در دستور کار قرار گرفته و فضای مناسب‌تری برای این جامعه ایجاد کند.

بخشنامه تصریح کرد: هم‌اکنون در کشور سرشماری عمومی کشاورزی در جریان است و امیدواریم نتایج آن گامی در جهت تطبیق اطلاعات و شناسایی هر چه بیشتر انواع نظام‌ها و پژوهش‌های کشاورزی بوده و شرایط برای یک برنامه‌ریزی مطلوب و مناسب برای حمایت از کشاورزی خانوادگی و افزایش تولید و ارتقاء امنیت غذایی با حفظ توسعه پایدار و مراقبت از زمین فراهم شود.

وی افزود: دولت تدبیر و امید با عنایت ویژه رییس جمهور برای تأمین امنیت غذایی کشور با پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی که برنامه وسیعی را تدوین و تصویب نموده است مبلغ ۱۰ میلیارد دلار را در یک برنامه ۴ ساله برای امور زیربنایی اراضی و احداث شبکه آبیاری در سطحی حدود یک میلیون هکتار را هدفگذاری نموده است.

امیدواریم با تأمین الزامات برنامه ارائه شده برای ارتقاء بهره‌وری در اراضی تحت بهره‌برداری موجود در زیربخش‌های زراعت، باغبانی، دامداری و شیلات در یک افق ۱۰ ساله تراز ۱۰- میلیارد دلاری بخش کشاورزی را مثبت نموده و پایداری تأمین کالاهای مورد نیاز آحاد جامعه را حداقل به میزان ۸۰ درصد از طریق تولیدات داخلی کشور و ۲۰ درصد را از محل واردات تأمین کنیم.

صاحب تکنولوژی به کشورهای درحال توسعه را در دستور کار قرار دهند. بخشنامه اظهار داشت: در این ارتباط نقطه حایز اهمیت این است که از جمله دلایل اینکه اهداف توسعه هزاره سوم درخصوص کاهش گرسنگی محقق نشد حدود اتفاقاتی خارج از کنترل کشورهای در حال توسعه بود. تغییرات آب و هوایی، افزایش گرمایش زمین، و به طبع آن افزایش تبخیر موجب آن شد که آب به‌عنوان مهم‌ترین نهاد در تولید است دچار کمبود شده و مشکلات زنجیره‌ای را به‌وجود آورده است.

وی اضافه کرد: در یک نگاه و تحلیل به علل ملاحظه خواهد شد که بخشی از این نتایج روند توسعه بی‌مبالاتی کشورهای است که اصول توسعه پایدار را رعایت ننموده‌اند لذا این حداقل خواسته کشورهای توسعه عقب نگه‌داشته شده است که بتوانند از دانش و تکنولوژی بشری استفاده کنند تا دغدغه خویش و سازمان امنیت جهانی در ایجاد امنیت غذایی با حفظ اصول پایدار را برطرف نمایند.

وی ادامه داد: از طرفی این مسئله را نباید از نظر دور داشت که بخش اعظمی از جمعیت جهان در حوزه‌هایی است که از جنگ و خشونت آسیب دیده‌اند علاوه بر این بلایای طبیعی همچون تغییرات اقلیمی نیز حادث شده که در تأثیرات مخرب و افزایش فقر و گرسنگی مؤثر بوده است. بخشنامه اظهار داشت: ایجاد چارچوبی برای اقدام و پیگیری ریشه‌کنی گرسنگی در جهان و تأمین امنیت غذایی منوط به کشاورزی پایدار دانش بنیان و تکنولوژی‌محور خواهد بود.

وی اظهار داشت: از طرفی در حالی روز جهانی غذا را گرامی می‌داریم که فائو سال ۲۰۱۴ را به‌عنوان سال کشاورزی خانوادگی نام نهاده است. این نامگذاری از یک حقیقت و واقعیت نشأت می‌گیرد و واقعیت این است که در بیشتر کشورهای کشاورزی خانوادگی در زمره نظام بهره‌برداری غالب است. در ایران نیز از ۴.۳ میلیون واحد بهره‌برداری به بیش از ۳/۵ میلیون آن بهره‌بردار یا زمین هستند حدود ۸۵ درصد در طبقه خرد دهقانی قرار گرفته و تا ۱۰ هکتار زمین کشاورزی دارد که بیشتر آنها به شکل خانوادگی اداره می‌شود.

بخشنامه افزود: باید به این نکته توجه شود که توسعه ظرفیت باید مرکز ثقل نوع نگاه به این نوع نظام بهره‌برداری باشد. در توسعه ظرفیت با فرصت‌سازی و تسهیل دسترسی به دانش، تکنولوژی و منابع مالی موردنیاز و ترغیب کشاورزان خانوادگی به مشارکت هرچه بیشتر در فرایند توسعه، فضاسازی مناسب برای یادگیری مستمر و فراگیر و مادام‌العمر اتفاق بیفتد و قدرت تشکیلات چانه‌زنی، رقابت‌پذیری و مسئولیت‌پذیری

شهری ایران در سال‌های ۱۳۶۴ تا ۱۳۸۷ در مجموع تأمین امنیت غذایی خانوار روند صعودی داشته و مقدار عددی شاخص از ۷۳ درصد در سال ۱۳۶۴ به ۹۶ درصد در سال ۱۳۷۸ ارتقاء یافته است. همچنین تأمین امنیت غذایی برای مناطق روستایی از ۱۳۶۴ تا ۱۳۷۳ روندی نزولی و از ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۸ روند صعودی داشته است و در ۱۳۷۸ به ۹۵/۷ درصد رسیده است.

از این رو، اصلاح الگوی تغذیه کشور از طریق گسترش برنامه‌های آموزشی تغذیه و ارتقای آگاهی‌های تغذیه با تکیه روی زنان اهمیت پیدا می‌کند. برای تأمین امنیت غذایی در یک کشور و نظام اجتماعی باید سازمان‌ها و نهادها با هم همکاری داشته باشند و با هماهنگی یک سازمان متولی امنیت غذایی، بر تولید و واردات مواد و محصولات غذایی، آموزش و تبلیغ و آگاهی‌دادن به جامعه و سیاستگذاری‌های کلان اقتصادی نقش ایفا کنند. سازمان متولی امنیت غذایی باید نسبت به نوع مواد غذایی، میزان و قیمت آنها آگاه بوده و بررسی کند که همه مردم از نظر فیزیکی به این غذا دسترسی داشته و درآمدهایشان به قدری باشد که بتوانند این غذا را بخرند. این سازمان در صورت بروز بحران باید زنگ خطر را به صدا درآورد و اندازه‌گیری این امنیت را برعهده گیرد.

از سوی دیگر افزایش ضریب خودکفایی کشور علاوه بر اینکه در افزایش حضور بین‌المللی نظام سیاسی کشور و گسترش اقتدار و مشروعیت آن مؤثر است، به‌طور تلویحی دلالت بر بهبود بهره‌وری کشاورزی، کارایی سرمایه و نیروی کار در بخش کشاورزی، اثربخشی سیاست‌های دولت، توسعه روستایی و پژوهش و توسعه کشاورزی نیز دارد که مجموع این عوامل به افزایش رشد اقتصادی کشور، صرفه‌جویی در هزینه‌های ارزی، کاهش وابستگی و در نتیجه تقویت امنیت ملی می‌انجامد.

وزارت جهاد کشاورزی در راستای تعدیل و رفع نارسایی‌های الگوی فعلی عرضه مواد غذایی، الگویی برای افق ۱۴۰۰ طراحی کرده است. محاسبات صورت گرفته برای این الگو نشان می‌دهد که در سال ۱۴۰۰ برای تأمین نیازهای تغذیه‌ای در حد مطلوب، بخش کشاورزی (با کمک یا بدون کمک واردات) باید عرضه‌کننده ۱۶/۵ میلیون تن گندم، ۵/۲ میلیون تن شلتوک، ۲/۱ میلیون تن قندوشکر، ۴/۷ میلیون تن سیب‌زمینی، ۴ میلیون تن انواع گوشت و تخم‌مرغ و ۱۲ میلیون تن شیر باشد. شواهد نشان می‌دهد با توجه به قابلیت‌های تولیدی کشور در صورت تحقق الزاماتی چون توسعه روستایی و توسعه کشاورزی، افزایش عملکرد محصولات در واحد سطح، افزایش بازده آب و خاک، کاهش ضایعات تولیدی و اصلاح الگوی تغذیه کشور، امکان دستیابی به امنیت غذایی پایدار در سطح کلان وجود دارد.

بخش کشاورزی می‌کند تا امنیت غذایی آنها مورد تهدید قرار نگیرد.

مشکل اصلی غذایی در کشورهای توسعه‌یافته، مصرف زیاد برخی از مواد غذایی است درحالی که در کشورهای درحال توسعه این مشکل به‌صورت فقر، گرسنگی و سوء تغذیه، نمود یافته است. مقایسه وضع عرضه سرانه انرژی و مواد غذایی در ایران با کشورهای پیشرفته و در حال توسعه، بیانگر وضعیت مطلوب امنیت غذایی در سطح کلان و ملی است، اما مشکل اصلی امنیت غذایی در کشور توزیع نابرابر غذا و دسترسی نابرابر و در مواردی فقدان دسترسی مردم کشور به غذا است. ارزیابی تغذیه در سفره مردم نشان می‌دهد که عرضه غذا در کشور از نظر مقدار، جوابگوی نیازهای مصرف است، ولی ترکیب سفره آنان تناسبی با نیازهای سلولی نداشته و اعضای خانوار فقط از طریق پرخوری توانسته‌اند نیازهای بدن خود را به ریزمغذی‌ها (ویتامین‌ها و املاح) تأمین کنند. در واقع سوء تغذیه در ایران نه به دلیل کمی درآمد بلکه به سبب نداشتن آگاهی از اصول تغذیه است. در چنین شرایطی سفره خانوارها به‌جای تأمین سلامت می‌تواند تهدیدکننده آن باشد.

اندازه‌گیری امنیت غذایی

به‌طور مسلم عدم تعادل در الگوی تغذیه، گذشته از نارسایی‌ها و اختلالاتی که در سیستم بدن افراد ایجاد می‌کند و کارایی مشارکت و شادی اجتماعی آنها را تحلیل خواهد برد، تخصیص بهینه منابع کشور را نیز مختل می‌کند. و در بیشتر موارد با هدر دادن منابع ارزی، وابستگی کشور را به کشورهای دیگر و در نتیجه آسیب‌پذیری سیاسی آن را افزایش می‌دهد. بررسی‌های سازمان جهانی خواربار و کشاورزی درباره شاخص امنیت غذایی خانوار در ایران که براساس انرژی دریافتی، شکاف نسبی انرژی دریافتی با مقدار استاندارد آن و ضریب جینی توزیع انرژی بین فقرا (از نظر انرژی دریافتی) حساب می‌شود، نشان می‌دهد که در مناطق

عرضه مواد غذایی در افق ۱۴۰۴

اگرچه خودکفایی کشور در زمینه محصولات اساسی غذایی به منزله امنیت غذایی پایدار نیست، ولی افزایش عرضه مواد غذایی و

در گلابه‌های دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر مطرح شد

افزود: به همین علت مجموع تولید چغندر قند از شش میلیون و ۶۰۰ هزار تن به یک میلیون و ۷۰۰ هزار تن در سال ۸۷ رسید.

وی افزود: صنعت قند و شکر اشتغال بسیار وسیع به همراه دارد و از زمانی که کشت چغندر قند از چرخه تولید خوزستان حذف شد میزان تولید گندم هم افت کرد زیرا در همان اراضی زیر کشت چغندر برای تناوب زراعت گندم کشت می‌شد.

دانایی گفت: نبود کشت چغندر قند و ضربه خوردن به صنعت نیشکر باعث می‌شود اشتغال، تناوب زراعی و تولید خوراک دام را از بین ببرد؛ کارشناسان ما توان توجیه آن را ندارند که صنعت تولید شکر به نفع ماست.

وی افزود: افراد در سطح وزرا و معاونان آنها در وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی و صنعت، معدن و تجارت افراد کارشناس و مجربی هستند اما افراد زیر مجموعه این‌ها نمی‌گذارند کارها از روند منطقی و درست برخوردار شوند.

فروختند اما...

حسین داستان مدیر روابط عمومی شرکت بازرگانی دولتی ایران گفته است: شرکت بازرگانی دولتی ایران در راستای تأمین کالاهای اساسی و راهبردی کشور بر اساس تکالیف ابلاغی نسبت به خرید و ذخیره‌سازی این کالاها اقدام و به منظور تنظیم بازار کالاهای اساسی، حسب شرایط حاکم بر بازار و با در نظر گرفتن شرایط و رویکرد تعادلی، نسبت به عرضه آن اقدام می‌کند.

وی افزود: از آنجا که رسالت این شرکت تحقق هدف تأمین کالاهای اساسی و ضروری کشور با عملکرد منطقی و توأم با آینده‌نگری و برنامه‌ریزی در سطح کلان است، به منظور جلوگیری از رشد بی‌رویه قیمت کالاها، به‌خصوص کالاهایی که در سبد مصرفی خانوار نقش مهم و به سزایی دارند در جهت ایجاد ثبات قیمت در بازار، جلوگیری از شوک‌های احتمالی قیمت، پیشگیری از ایجاد بازار سیاه و هرگونه سوءاستفاده احتمالی دلالت بر لحاظ قراردادن سطح قیمت بازار اقدام به توزیع می‌کند.

داستان افزود: تمامی این اقدامات نیز به استناد مصوبات ستاد تنظیم بازار و کارگروه تأمین ذخیره‌سازی و توزیع، مصوبات مراجع و مقامات بالادستی، با رعایت ساز و کار قانونی فرایند توزیع در شبکه مصرف و با نظارت و قیمت‌گذاری سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان صورت می‌گیرد.

وی گفت: بنابراین مطابق مستندات موجود اعلام می‌دارد: توزیع شکر از قرار هر کیلوگرم ۱۸۲۰ تومان کذب محض بوده و در راستای برهم زدن قواعد بازار و تشویش اذهان عمومی صورت گرفته است.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران نیز در این باره به ایرنا گفت: از شرکت بازرگانی دولتی در این ارتباط با ما تماس گرفتند و پاسخشان را دادم و پیگیری نداشت.

«بهمین دانایی» در واکنش به توضیحات مدیر روابط عمومی شرکت بازرگانی دولتی ایران افزود: بخش اصلی خبر که شکر را «به تبار» داده‌اند و در بازار ریخته‌اند صحت دارد؛ و نمونه‌هایی از مستندات آن نزد ما هست.

وی گفت: شکر دولت برای تنظیم بازار است؛ بازاری که خودش تنظیم حال آنکه این شکر وارد بازار شده و آن را آشفته می‌کند. دانایی افزود: کلیت و اصل خبر از سوی شرکت رد نشده است؛ نمی‌گوید فروخته می‌گوید من به قیمت ۱۸ هزار و ۲۰۰ ریال فروخته‌ام. وی گفت: بحث این نیست که به چه قیمتی فروخته بحث این است که در این موقعیت نباید بفروشد.

وی توضیح داد: شکر در زمان بهره برداری به هر قیمتی از سوی دولت فروخته شود جای ما را در بازار می‌گیرد و جواب پیمانکاران، چغندرکاران و کارگران را چه باید داد و چه باید کرد.

از تشکیک آمار تا سود چند تاجر

داخلی شکر را با چالش روبه‌رو کرده گفت: اینک یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن شکر در دست تولید است و واردات بی‌رویه شکر خسارت بزرگی در حق صنعت قند و شکر است که تولید داخلی را با چالش جدی روبه‌رو می‌کند.

دانایی افزود: برای جلوگیری از تکرار اتفاق‌های ناگوار سال‌های گذشته که به علت بی‌تدبیری در واردات بی‌رویه شکر، صنعت قند و شکر در داخل با مشکلات اساسی روبه‌رو شد که ضرورت دارد این صنعت مورد حمایت قرار گیرد.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر گفت: علت تاخیر در تعیین نرخ شکر دعوت نکردن از انجمن در نشست‌های این کارگروه و ارائه آمار کذب از سوی زیرمجموعه به کارگروه است؛ مدیران میانی در دولت‌های نهم و دهم هم آمار نادرست به مدیران ارشد می‌دادند و به همین خاطر محاسبات و تصمیم‌گیری‌ها اشتباه از آب در می‌آمد.

وی افزود: آمار ما مستند، گویا و صادقانه در اختیار کارگروه قرار گرفته اما برخی کارشناسان در اتاق‌های در بسته روی این آمار تشکیک ایجاد می‌کنند و به همین خاطر هنوز قیمتی تعیین نشده است؛ این در حالی است که کارخانجات چغندری کار خود را شروع کرده‌اند و نیشکری‌ها هم در آستانه آغاز فعالیت خود هستند.

دانایی گفت: سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان از سال ۸۵ ضوابطی برای قیمت‌گذاری کالاها و محصولات اعلام کرده که نرخ‌گذاری شکر باید براساس این ضوابط انجام شود که باتوجه به افزایش نرخ چغندر قند از سوی شورای اقتصاد که ۶۵ درصد قیمت تمام شده شکر چغندری را به خود اختصاص می‌دهد با ۳۰ درصد افزایش نرخ شکر تا ۲۴ هزار و ۵۰۰ و ۲۴ هزار و ۷۰۰ ریال پیشنهاد می‌شود.

وی افزود: یکی از برگه‌های برنده دست ما برای افزایش تولید چغندر قند، تسویه حساب بموقع با کشاورزان است، ۴۰ روز است که از کشاورزان، چغندر می‌گیریم و اگر پول نداشته باشیم به آنها بدهیم دیگر کار نخواهند کرد.

دانایی گفت: تداوم این روند مانند سال ۸۵ صنعت قند و شکر کشور را در آستانه شکست قرار خواهد داد که در طول یک سال دو میلیون و ۵۰۰ هزار تن شکر وارد کشور شد. دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر

سازمان‌های گوناگون دولتی با هدف تسهیل امور جاری و آینده‌نگری درباره برخی از مهمترین مسائل تأسیس می‌شوند. مدیران صدها مؤسسه، شرکت و سازمان دولتی از مردم دستمزد می‌گیرند که کار آنها را آسان کرده و کاری کنند که هر قشر و گروه اجتماعی احساس راحتی کرده و از آسیب مصون بمانند. اما برخی مدیران گویا این فلسفه را نادیده گرفته و یا اصولاً به این فلسفه باور ندارند. اما این گروه از مدیران اعتقادشان سود رساندن به گروه‌های کوچک‌تر در مقیاس ملی است و یا اینکه حاضر نیستند درباره برخی مسایل دلسوزی بیشتری کنند و کارها را رها نکنند. داستان دو شرکت بازرگانی دولتی و سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان در همین باره عبرت‌انگیز است. درحالی‌که سازمان حمایت موظف است برای فروش شکر تولید داخل قیمت تعیین کند و یا اینکه اجازه دهد قیمت‌ها آزاد شوند اما کاری نمی‌کند و با ایجاد شرایط نامساعد فضا برای تولید داخل را نامآمده می‌کند. این سازمان برای توجیه اقدام‌های غیرکارشناسی خود به‌جای دیدن واقعیت‌ها سعی می‌کند آنها را مخدوش کند. این کاری است که مدیران این سازمان با آمار قند و شکر می‌کنند.

بهمین دانایی دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر در همین باره می‌گوید: آمارهای ارایه شده از طرف انجمن صنفی کارخانه‌های قند، مستند و درست و صادقانه است، اما برخی کارشناسان در اتاق‌های در بسته روی آمار شک و تردید کرده و به همین دلیل عدم تعیین قیمت قند و شکر را توجیه می‌کنند.

تشکیک در اتاق‌های در بسته

دولت قیمت خرید چغندر قند

را ۴۵ درصد افزایش داد

وی علاوه بر این گفته است دولت قیمت خرید هر کیلوگرم چغندر قند را از یک هزار و ۶۵۰ ریال به دو هزار و ۴۰۰ ریال افزایش داد که رشدی ۴۵ درصدی را شامل می‌شود.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ضمن اعلام این موضوع در گفت‌وگو با ایرنا، افزود: با وجود اعلام این نرخ هنوز قیمت شکر تعیین نشده است.

وی با اعلام اینکه واردات بی‌رویه، تولید

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران:

پول یک میلیون تن چغندر قند کشاورزان پرداخت نشده است

* بررسی قیمت شکر در ستاد تنظیم بازار

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران با بیان اینکه به دلیل تعیین نشدن قیمت شکر، پول یک میلیون تن چغندر قند خریداری شده از سوی کارخانه‌ها پرداخت نشده است، گفت: ستاد تنظیم بازار قیمت پیشنهادی کارخانه‌ها را بررسی می‌کند.

بهمین دانایی در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، در پاسخ به اینکه دلیل درخواست انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران برای افزایش قیمت شکر چه بوده است؟ گفت: قیمت چغندر قند ماده اصلی برای تولید شکر امسال ۴۵ درصد افزایش یافته است و قیمت این محصول ۶۵ درصد قیمت تمام‌شده شکر را تشکیل می‌دهد.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران افزود: قیمت چغندر قند سال گذشته کیلویی ۱۶۵ تومان از کشاورزان خریداری می‌شد که این قیمت را امسال دولت ۲۴۰ تومان اعلام کرده است.

وی ادامه داد: همچنین قیمت دستمزد را امسال دولت ۱۸ تا ۲۰ درصد بالا برده که همین مؤلفه حدود ۱۵ درصد در قیمت تمام‌شده شکر نقش دارد.

دانایی گفت: بنابراین دولت تنها با افزایش قیمت‌های چغندر قند و دستمزد، ۸۰ درصد در بالا رفتن قیمت تمام‌شده شکر نقش داشته است.

به گفته دانایی، سال گذشته کارخانه‌ها، سوخت گاز طبیعی را مترمکعبی ۷۰ تومان خریداری می‌کردند که با افزایش قیمت امسال ۱۰۰ تومان خریداری می‌کنند.

وی تأکید کرد: باتوجه به این افزایش قیمت‌ها درخواست قیمت جدید متناسب با قیمت تمام‌شده کردیم که هنوز تصمیمی برای آن گرفته نشده است.

وی گفت: ۲۸ کارخانه چغندر قند و ۹ کارخانه نیشکر در کشور سالانه ۱/۲ میلیون تن شکر تولید می‌کنند و نیاز کشور سالانه ۲/۲ میلیون تن است.

به گفته دانایی، طی دو سال گذشته حجم زیادی شکر وارد کشور شده است و اگر تا یکسال دیگر هم واردات انجام نشود، مشکل تأمین نخواهد بود.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران گفت: به دلیل ابهام در قیمت شکر و به‌فروش نرفتن این محصول، کارخانه‌ها نتوانسته‌اند پول یک میلیون تن چغندر خریداری شده از کشاورزان را پرداخت کنند.

به گزارش فارس، نظر کارخانه‌ها افزایش ۳۰ درصدی قیمت شکر است و در جلسه ستاد تنظیم بازار احتمالاً این درخواست بررسی خواهد شد.

مهماننامه
شکر

انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان

شهید گمنام - شماره ۱۴